

Maciej Balcar, Wiatr zna imię

Ten wiatr, On zna imięę me...

Ten głos, ten wiatr on woła mnie

Ten żar we mnie sprawia

że nocą i dniem

zn&#amp;oacute;w gnam bo zobaczyć Ci&#amp;#281; chce

Daleka droga do...

Na końcu ty i dom

Gdziekolwiek to jest

Odnajdę cie

Jak rzeka się rzuca za s&#amp;ońcem co l&#amp;#347;ni

Jak orzeł powr&#amp;oacute;c&#amp;#281; przy tobie chc&#amp;#281; &#amp;#380;y&am

Dosyć roz&#amp;#261;ki, samotno&#amp;#347;&#amp;#263; ma kres

Zobaczyć chc&#amp;#281; ciebie

Tam gdzie ty m&#amp;oacute;j dom jest

Dzi&#amp;#347; wiem &#amp;#380;e ka&#amp;d&#amp;#261; z dr&#amp;oacute;g

Do ciebie dotrze&#amp;#263; bym m&#amp;oacute;g&#amp;#322;

A gdy mnie mrok uwi&#amp;#281;zi

Tw&#amp;oacute;j blask dotrze tu

Ty jeste&#amp;#347; jak rzeka

Jak s&#amp;#322;o&#amp;#324;ce co l&#amp;#347;ni

Tak To Ciebie widzia&#amp;#322;em

Tak to w&#amp;#322;a&#amp;#347;nie ty

Po s&#amp;#322;o&#amp;#324;ca zachodzie

Noc&#amp;#261; i w bia&#amp;#322;y dzie&#amp;#324;

Tak to ty

To do ciebie

wraca&#amp;#263; zn&#amp;oacute;w chc&#amp;#281;